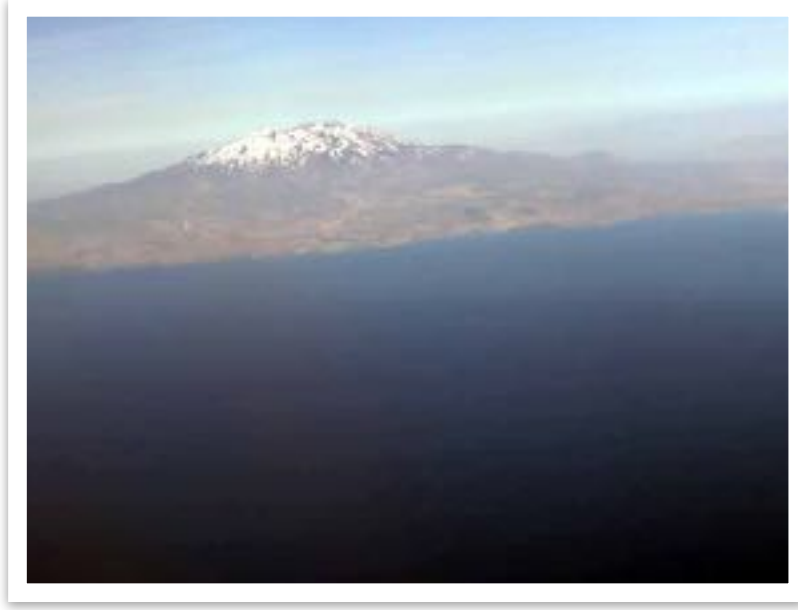

VAN –NEMRUT-AHLAT TURU İZLENİMLERİ

1987-90 yıllarında her yaz iki kez Fransız gruplarla yaptığım 21 günlük uzun turlarda Van'da 2 hatta 3 gecelememiz oluyordu. Son kez kardeşimle 2007 mart ayında yaptığımız 3 haftalık İran gezimizde,gidişte ve dönüşte bir gece Van'da konaklamamız oldu. Müze kapalı,Akdamar adası restorasyondaydı.Van fazla değişmemişti, yine 2 büyük oteli vardı.2011 depremi Van' da epey hasara yol açtı.GEZGİNDER kulübünün organize ettiği 15-21 haziran arası 6 geceleme 1 haftalık Van ve çevresini içeren bu gezi benim için nostaljik bir gezi olacaktı. Grubumuz 26 kişiydi.

F: Uçaktan Van Gölü Ve Süphan

-15 Haziran Sabah 07.30 :Ajet uçağımız Ankara'dan ancak 08.30 da kalktı.10.00 civarı Van'da idik. Rakım 1650m. Uçağın penceresinden heybetli Süphan dağı ve Van gölünü yukarıdan seyretmek ayrı bir zevkti..Rehberimiz Yusuf bizi bekliyordu, kendisi dağ rehberi ve aynı zamanda beyaz minibüsümüzün kaptanı.Kırmızı minibüs kaptanı Yekta ise Yusuf'la akrabalar.Doğruca göl kenarında Sütçü Fevzi'nin kahvaltılık yerine gittik.İran'a gidecek bir dağcı grup da kahvaltılık masasındaydı.Kahvaltılık Van yöresel ürünlerden otlu peynir, otlu süzme yoğurt, Gıcırok, Murtua,Gavut dışında masa mevsimlik ürünlerle donatılmıştı.

F: VAN KALESİ

Kahvaltılıktan sonra Türkiye'nin 4'cü ve 7 km. uzunlukta olan İskele caddesi üzerindeki otelimiz Öğretmen evine uğrayıp valizlerimizi bıraktık.İlk ziyaretimiz görkemli VAN KALESİ oldu.120m. uzunlukta,100m. genişlikte, 80m. yükseklikte bir kaya kütlesi üzerine inşa edilen bu kale, uzun süre TUŞBA adını taşıyarak Urartu devletinin başkenti oldu. 1. Sarduri (M.Ö. 840-830) burayı başkent olarak seçti.Saraylar,

Kralmezarları, kutsal alanlar, iç kale ve surlardan oluşan muhteşem bir yapı kompleksi.Kaleden, kuzeyde, bir dönem başkentlik yapmış olan Toprakkale görülüyor.Kalenin güney eteklerinde ise 1930 yılına kadar işlev gören eski Van kenti kalıntılarında kalan birkaç yapı görülüyordu.Kuzeyde, hemen kalenin karşısında büyükçe bir yapı olan yeni Van müzesi görülüyordu.

F: Hakkari Steli Van Müzesi

F: KEDİ EVİ

İkinci uğrak yerimiz KEDİ EVİ oldu. Yeşil ve mavi gözlü beyaz Van kedileri telle çevrili bir alanda dolaşıyorlardı. Ufak bir ücret karşılığında içeri girilebiliyordu. Uysal kediler kucağa alınıp fotoğraf çekilebiliyordu. Aynı yerde hediyecek bir eşya dükkânı hizmet veriyordu.

Akşam yemeği için grup olarak gittiğimiz Firavin adlı restoranda Bayram arifesinden dolayı mönü sınırlıydı. Önceden sipariş verenler kaburga yedi. Diğer yemeklerden ise etli mendi, keledoş, karnıyarık, tavuk vardı. İsteyenler benim gibi yarım mendi, yarım keledoş yediler.Mendi biraz yağlı ve tuzlu idi, sanırım salamuradan yapmışlar. Kaburgayı enfes bulanlar oldu.

Öğretmen evi 2 katlı büyük bir bina ve geldiğimizde tek personel vardı. Kusurlarına rağmen umduğumdan iyi buldum.Buzdolabı iyi çalışıyordu.İskele caddesi biraz ıssız ve sakin, görülecek bir yeri de olmadığı ve yorgun olduğumuz için dışarı çıkmadık.

-16 Haziran Pazar: 08.00 hareket.Gevaş bölgesinde bulunan ARTOS dağı tırmanışı. Minibüslerle

F: ARTOS DAĞI

dağa doğru tırmanırken Yılmaz Erdoğan'ın yaptığı "Vizontele" ve "Vizontele Tuuba" filmlerinin çekildiği yerlerden geçtik. 09.30 da, 2750 m.de batonlarımızla yürüyüşe başladık.Yusuf, mümkün olduğunca daha az kar olan uzun bir rotayı tercih etti. Zorlu bir yürüyüş oldu, çünkü tepeye çıkıyoruz, ileride bir tepe daha ve tepeler bitmiyor derken 3537 m.lik zirveye ulaştık.

Bir ara ani ve hafif bir dolu da yağdı. 14:00 de başlayan dönüşümüz tahmini 2 saati buldu. İstikametimiz otel. İsteyen arkadaşları minibüslerimiz iskelede göl kenarında bir restorana götürdü.

F: ARTOS DAĞI TIRMANIŞI -HÜSEYİN BOZKURT VE HAMDİ ERDEN ANISINA

Ben, Vanlı bir ahbabı ziyaret etmek için otel vasıtasıyla bir taksi çağırdım, 200 TL istedi telefonda. Bayram olduğu için yollar sakindi. Dönüş için ahbabım bildiği taksicileri aradı ama hepsi tatilde! Cep telefonumda kayıtlı aynı taksiciyle otele döndüm. Saat 23.30 kapı içeriden kilitli. Kapı camına vurماما rağmen duyulmuyor, belli ki nöbetçi büyük olan binanın bir köşesinde uyuyor. Başkanımız Minadiye Kaya'yı telefonla aradım, o açtı.

-17 Haziran Pazartesi: Kokartlı bölgesel rehberimiz Nazlı Felek eşliğinde Hakkari yolu üzerinde, 59 km. mesafede bir Urartu kalesi temelleri üzerine, 1643 yılında Mahmudi aşireti prensi sarı Süleyman'ın inşa ettirdiği heybetli HOŞAP kalesine yöneldik. Dışarıdan bir kartal yuvasını andırıyordu. Aşağıda Hoşap nehri akıyor. Orijinal dış demir kapı üzerindeki 2 aslan rölyefini Ruslar götürmüş. Kale-saray kompleksi restorasyon halinde olduğu için kapalı ve özel izinle geziliyor. Yusuf, hem korucu hem kale bekçisi olan sorumluyu tanıyor. Gittiğimizde bizi bekliyordu. Orijinalinde taş üzerine moloz ve üstüne kerpiç döşenmiş, ama Osmanlı döneminde yapılan ahşap hatıllar da göze çarpıyor. Kale surlarla çevrili, hala heybetini koruyor ve iyi durumda.

Dönüş yolunda Van' a 22 km. mesafede ÇAVUŞTEPE'yi ziyaret ettik. 2ci Sarduri'nin (M.Ö.760-730) , ince uzun bir kayalık üzerine inşa ettirdiği bu kale saray, tapınak ve depolardan oluşuyordu. Geriye, taş üzeri yazıtlardan ve toprağa gömülü ama zorlukla görülen tahıl küplerinden

F: HOŞAB KALESİ

başka bir şey kalmamış olması Çavuştepe hayal kırıklığı yaratıyor. Eski bekçi emekli ama hala orada, hediyelik eşya satıyor. Urartuca bir yazıtı bize tercüme etti. Bir ara o çok popüler olmuştu Urartuca bildiği için. Urartuca Kafkas dil ailesine ait bir dil. Kalenin önemi, İran yolu üzerinde stratejik, idari, askeri ve ticari bir merkez olmasıydı.

F: HOŞAP KALESİ ASIL ADI HOŞAB KALESİ

Öğle yemeğini biraz geç saatlerde Gevaş iskelesinde tek olan ve tüm grupların yemek yediği Akdamar İskelesi Grand Deniz restoranında aldık. Alkol vardı. İnci kefalı ızgarada fazla pişmiş, kuru ve muhtemelen buzluktan çıktığı için lezzetsizdi. Köfte yiyenlerde memnun kalmadı. Çorba yok denmişti, ama yemeğin sonuna doğru çorba dolaşmaya başladı, isteyenlerden biri de bendim, mendi, kenger gibi çeşitli otlardan yapılan ayran aşısı enfesti.

İskeleden kalkan gemi ile AKDAMAR adası üzerindeki kiliseyi görmek için yola çıktık. Gemide 2 Şırnaklı renkli elbiseli genç kız ile yanlarında bir ufak kız fotoğraf makinemi ve grubumuzu görüp güvendikleri için benden onların fotoğraflarını çekmemi istediler. Bir de halay çektiler. Ankara'ya dönüşte bir de mesaj atmışlar: abe merhaba, bizim fotoğrafları soracaktım diye. Foto ve videolarını yolladım.

Yapılar topluluğu M.S. 915-921 arasında Ermeni kralı 2. Gagik tarafından saray, kilise, surlardan oluşan bir kompleks olarak yapıldı. Arap istilaları iki asır sürdü. Zamanla diğer yapılar kayboldu. Yalnızca kilise ayakta kaldı ve çok kez onarım gördü. 34 yıl önce iç kısımlar kilitli ve görülemiyordu, şu an açık. Merkezi kubbeli, dıştan haç veya dört yonca yapraklı yapının içi freskler, dışı ise figürlü kabartmalar (rölyefler) la kaplı. Eski ve yeni ahitten sahneler, saray yaşantısı, av, günlük hayat, hayvan ve bitki motifleri dış cepheyi tümüyle kaplamış. Mimari ile figürlü kabartma plastik uyumu göze çarpıyor. Yuvarlak karnak dışta on altıgen ve

F: AKDAMAR KİLİSESİ

üzerinde piramidal külah (Selçuklu kümbetlerini andırır) var. Uzun yüz tipleri, iri gözler 9-10 yy Abbasi duvar resimlerinde de var.

F: AKDAMAR KİLİSESİ

Orta Asya sanatının İslam sanatı üzerinden etkileri bunlar. Unesco geçici listesinde bulunan bu kilisenin mimari yapısı ile uyumlu muhteşem kabartmaları sanırım Türkiye de tek örnek.

F: AKDAMAR ADASINDAN ARTOS DAĞI

Dönüşte, iki gece kalacağımız Tatvan'da ki Mostar oteline hareket ettik. Otel 3 yıldızlı. Buzdolabı fişi üzerinde ama anlayamadığımız bir nedenden çalışmıyor. Tur boyunca kaldığımız otellerde odalara girilip havlu değişimi yapılmadı. Memnun olmayanlar vardır ama ben fuzuli israfa karşı olduğum için normal karşıladım. Dışarı çıkıp ana caddesinde bir tur attım, çok kalabalıktı ilçe. Ender yediğim bir yemek, dürümlü tantuni yedim. Çok tantuni restoranı ve seyyar satıcısı var. Paralel caddedeki sahili ise ertesi güne bıraktım.

-18 Haziran Salı :

Nemrut Kalderasını minibüs ve yürüyerek dolaştık. En yüksek noktası

F: NEMRUT KALDERA YEŞİL GÖL

vardı.

Yusuf, ayıların garip bir şekilde kaybolduğunu söyledi. Ayılar yiyecek istemeye geliyormuş, verilmezse hırçınlaşıyorlarmış. Yüzme molası yine büyük göl civarında ama daha kalabalık bir

2247 m. yürüyüş yaptık. Büyük mavi gölde yüzenlerimiz oldu. Mili park, ama çok bakımsız, çok gelen var. Kaldera'nın (İspanyolca ve Portekizce kazan demek) oluşumu şöyle: püsküren lavlar baca ağzını tıkıyor. Alttan büyük bir basınçla püsküren malzeme binlerce km. alanı kaplıyor. Daha sonra gaz püskürmeleri ile oluşan 3 alan, malzemenin dışarı boşalmasıyla maar dediğimiz çukur oluşuyor.. Dağlardan inen sular ile 3 göl oluşuyor. Ufak olan siyah ve yeşil (içindeki zengin mineraller nedeniyle yeşil), büyük ise mavi. İki yüzme molası verildi. Birincisinde çadırlı kamp yapanlar

verde.Benim gibi suya girmeyenler civarda tek ve buluşma noktası olan bir Açık hava kahvesinde, çay içip sohbet ettik. Tuvalet yok! Civarda ağaç altları tek çare.

Akşam topluca Otantik restoran'a gittik. Mercimek çorba ve saç kavurma enfesti. Biz 6 kişi geç gittiğimiz için ayrı bir masaya oturduk. Bir arkadaşımızın getirdiği rakıyı kağıt bardaklarda içtik. Dışarıdan görülür diye restoran cam bardak vermedi. Yani masa altı demlenemedik. Yemekten sonra sahilde biraz dolaştık, hava serindi. Sahil çok kalabalıktı. Bazı arkadaşlarımız bir düğünün videosunu çekmişler.Tatvan'da son gecemiz bu.

-19 Haziran Çarşamba: İstikametimiz 42 km. lik mesafede AHLAT tarihi Kümbetleri ve çok önemli mezarlıklar.Zamanında Buhara ve Belh ile 3 önemli sanat ve uygarlık kenti Ahlattan geriye kalanlar

F: AHLAT MEZAR TAŞLARI

bunlar. M.Ö 600 yılında Perslerden başlayarak Selçuklular dahil birçok devletin önemli bir merkezi olmuş.Moğol istilası ile çöküş başlamış. Bitlis ve Van ise yükselişe geçiyor. Geometrik motifli, konik 3 önemli kümbetten Emir Bayındır ve Ulu kümbeti geziyoruz. Alt kat mezar odası, üst kat ise sembolik sandukalı namaz yeri olarak kullanılmış. Yüzeylerinde haç sembolü ve eski Ermenice ve süslemelerin olduğu mezar taşları, Hristiyan ve ezidi mezar taşları, Selçuklu ve daha birçok uygarlığa ait mezar taşları ahlata taş denenen volkanik bir tuf malzemesinden yapılmışlar.. 210 dekarlık bir alanda Türk-İslam dünyasının önemli mezarlıklarından biri ve Unesco

geçici miras listesinde yer alıyor. Bir nevi açık hava müzesi denebilir. 8200 mezar taşı mevcut. Özellikleri ise alışılmış mezar taşlarından daha büyük olmaları. Üzerlerinde değişik süslemeler var.

F: AHLAT EMİR BAYINDIR KÜMBETİ

F: AHLAT MEZARLARI

Gezdiğimiz küçük müzesi panolarla burada bulunmuş devletlere ait bilgileri içeriyor. Sıra Madavans vadisinde bulunan ve Kapadokya'dakine benzer oyulmuş mağara evleri ziyaret. 17 km. gibi çok geniş bir alana yayılmış.

Biz küçük ama ilginç bir bölümünü gördük. . Manastırı andıran bir yapı topluluğu izlenimi uyandırdı bende. İlerde arabalardan inerek kısa bir yürüyüşle küçük bir şelale yanında piknik alanına vardık. Mayolarıyla şelale altına girenlerde oldu. Yusuf ve Yekta odun ateşinde demlikte çay hazırlarken ben dolaşmaya çıktım. Dere kenarında bırakılmış domates, salatalık, biber ve taze ekmekler gördüm. Kim, niye bırakmış anlamadık ama kumanyamıza katkı oldu bu malzemeler. Adilcevaz'a giderken yolda bir yüzme molası verdik. Ben ve Yıldırım Güner yukarıda ağaçların altında gölgeye giderken plajda gençlerin ikram ettiği karpuzları alarak yukarı çıktık. Sonra dört kişi olduk. Otelimiz ADİLCEVAZ Cevizlibağ, galiba tek düzgün oteli. Minibüslerimizle Adilcevaz plajına gidenler oldu. Biz iki arkadaş şehrin ana caddesi ve göl kenarında bir gezinti yaptık. Kuzeyde Süphan dağı çok yakından görünüyor. Süphan dağına çıkan dağcı gruplardan bizim otelde konaklayanlar oluyormuş. Otelin

sahibi otelin mevsiminin 1,5 ay olduğunu söyledi. Akşam topluca Ahlat yolu üzerinde 3 km. ilerde şehre bakan teraslı Seyricevaz restoranına gittik. Bayram nedeniyle az personel çalışıyordu, servis çok yavaştı. Çorba üzerine 3 lahmacun ve bir kaşarlı pideyi Yıldırım Güner ile paylaştık.

F: MADAVANS VADİSİ

-20 Haziran Perşembe: Minibüslerle birkaç km. ilerledikten sonra inerek KEF kalesindeki Urartu kalıntılarına doğru yürüyüşe geçtik. Kale, tahmini Adilcevazdan 3 km kuzeyde 2024 m. rakımda.

Süphan dağının bazalt lav akıntılarının iri taşlarıyla yapılmış kale ve saray kompleksinden oluşmuş. 3 hektarlık bir alanı kaplıyormuş. İri blok kaya temel taşlarından başka bir şey yok ama yine de görsel olarak ilginç.

F: KEF KALESİ KALINTILARI

F: NCİ KEFALİ GÖÇÜ VE MARTILAR

MUCİZELER MANASTIRI kilisesi uzaktan görülüyor. Hafif inişli çıkışlı bir yoldan 2240m.lik rakımda kiliseye ulaşıyoruz. Büyük ve uzunca bir kayısı ağacını kimin diktiğini konuşuyoruz. Ağacın gölgesinde kumanyalarımızı yiyoruz. Kilise, kuzey ve batı duvarları ile kubbenin yarısı yıkık olmasına karşın iyi durumda. Özellikle abidesi sağlam duruyor. Manastır kompleksi olarak 9. yy.da yapılan ermeni kilisesi, birçok kez yıkılıyor, yeniden yapılıyor,1895 de yağmalanıyor, 1915 de terk ediliyor.

F :MUCİZELER KİLİSESİ

Son ziyaretimiz ilçenin batısında,yanı başında olan ADİLCEVAZ KALESİNE (1810m. rakım) yürüyüşe başlıyoruz. Heybetli taş surları ayakta. Kapısı olmayan büyük bir girişten içeri giriyoruz. Bir Urartu kalesi ama bugünkü hali Osmanlı dönemi. İçeride hiçbir kalıntı yok ama tepeden şehir

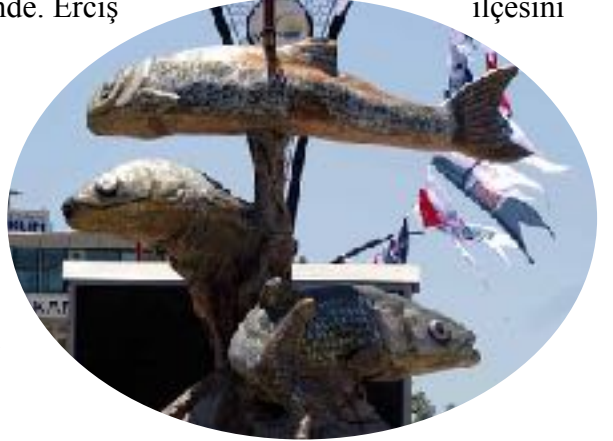
manzarası güzel. Yürüyerek şehre iniyoruz Saat daha erken, Ceviz alıyoruz. Yörelisi aldığımız ceviz Azerbaycan'dan geliyor, yöre cevizi bu mevsime kalmaz diyor. Yine de aldığımız cevizden memnunuz.

F: ADİLVEVAZ KALESİ

olmazı yüksek sesli müzik eşliğinde kadınlı erkekli elele halay çekmeler gece yarısını bulmadan sona erdi. Otelin içi sıcaktı, tabii klima çalışmıyordu.

-21 Haziran Cuma, son gün. İlçeye 8 km. mesafede çok şirin küçük (3.7 kilometrekare) bir göl olan Aygır gölüne gidiyoruz. Volkanik patlama sonucu oluşan boşluğun su ile dolması ile oluşmuş. Bir mesire alanı, gölde alabalık var.. Önemli doğa alanı listesinde. Erciş ilçesini geçip İnci kefalinin göç mevsiminin sonunu görmeye çalışacağız. İnci kefalisi, sodalı tuzlu suda yumurta bırakmadığı için akarsu akışının tersine yüzerek akarsularda yumurtladıktan sonra göle dönüş yapıyor. Biz akarsulara olan göçün sonunu görmeye çalışacağız. Bent denilen parkta arabalardan inip akarsu kenarına gidiyoruz. Bir sürü martı avlanmaya gelmiş. Tek tük de olsa martıların inci kefalini yakaladığını görüyoruz. Unutulmaz bir manzara, bir hamlede balığı yutuyorlar.

f: İNCİ KEFALİ HEYKELİ

Muradiye şelalesi birkaç koldan gürül gürül akıyordu. Öğle yemek molamız aynı zamanda. Şelalenin karşısında yukarıda bir restoran aşağıda ise bir çay ocağı var. Bayram tatili olduğu için çok kalabalık.

13 yy. da İlhanlıların yaptırdığı sanılan Şeytan köprüsü denen mevkide fotoğrafları çektikten sonra Van'a gidiyoruz. İran pasajı Zübeyde Hatun Caddesi üzerinde ara bir sokakda. Ben Yıldırım Güner ile sordüğümüz iyi bir lahmacuncuyu Sıhke Caddesi üzerinde bulduk, adı Has Pide. Normal lahmacun yanında kenarları kıvrılı Van lahmacunu da tattık, aynı malzeme, aynı tat. Arkadaşlarımız ise

alışverişlerden sonra aynı caddede Hacıoğlu restoranına gittiler. Mumbarını beğenen de beğenmeyen de olmuş. Pasaja geri dönüp çok ucuz olan gorateks pantolon almak istedim ama beden uymadı.

f: MURADIYE ŐELELESİ

Yusuf'un önerdiği bir peynircide durduk. Otlı peyniri leziz ve fazla tuzlu bulmadım, kaşarı da yağlı ve iyi ama biraz tuzlu idi. Alışverişten sonra havalimanına gittik. Rehber ve kaptanımıza zarfları takdim ettikten sonra içeri girdik. Az kalsın Yusuf'un hediye ettiği Adilcevaz bastonunu dışarıda unutuyordum.

Ben bir hata yapmışım, akşam 21.05 yerine gündüz 09.20 bileti almışım, bir gün önce yaptığım check-in sabaha aitmiş. 1 haftadan önce uçakta yer yok. Figen süzer hemen ertesi gün için saat 17.00 için bir otobüs firmasında biletimi aldirttı. Bir arkadaşımızın telefonu arabada unutulduğu için geri gelen Yusuf'la bazı arkadaşların kaldığı, İran pasajı karşısındaki Bianca otele gittim. Galiba dağcıların tercih ettiği düzgün bir oteldi. Ağrıya çıkan bir Fransız grubunun rehberiyle bizi tanıştırdı Yusuf.

Minadiye ve kardeşi Altınay kaya ile dolaşmaya çıktık. Çok uygun bir fiyata birkaç termal tişört aldım. Hava sıcaktı. İlk defa odada klimayı çalıştırdım.

-22 Haziran Cumartesi: Kahvaltıda arkadaşlarla karşılaştım: Minadiye Kaya ve Saniye Erhan. Yusuf da geldi, Minadiye ve Altınay kardeşleri otogara bıraktıktan sonra ailesini alıp yazlığa gidecekti. Uçağı kaçırmamın tek iyi tarafı artık büyükşehir olmuş Van'ı yeniden yaya olarak keşfetmek oldu.

Önce, gidip arkadaşların bahsettiği yerden gorateks bir pantolon aldım. Pasaj civarı semt çok otokton ve şehrin öz kimliğini koruyor. Araç girmeyen veya az giren sokaklarda taburelerde çay içenler yaygın. Pancar diye sattıkları ince soğana benzeyen otu tadınca yabani sarımsak tadı aldım, peynire katıyorlarmış.

Şehir tam birbirlerini kesen caddelerden oluşuyor. Güneyde Kazım Karabekir Bulvarı ile kuzeyde Sıhke caddesini iki cadde dikine kesiyor. Batıda Zübeyde Hanım, doğuda ise şehrin en canlı caddesi Cumhuriyet. Uzun iskele caddesi ise daha kuzeyde ama hemen Sıhke caddesine paralel konumda. Büyük Urartu otelini görmeye gittim. Eskiden şehrin en lüks oteliydi, çok İranlı vardı.İranlıların henüz gelmeye başlamadığını söyleyenler olduğu gibi, pahalılığın diğer bir neden olduğunu söyleyenler de var.Yemek olarak arkadaşlarımızın dün gittiği aynı Hacıoğlu restorana mumbar yemeğe gittim. Çok seyrek yediğim bu yemeği tatmak istedim ve oldukça lezzetli buldum.

Pasaj civarındaki sokakları tekrar dolaşıp otele ve oradan da otopark'a gittim. 16 saat tahmin ettiğim yolculuk 20 saat sürdü. ! Van, Tatvan, Muş, Malatya, Kayseri üzerinden giden yolda 4 kontrol hatırlıyorum., ulaşım da yoğundu. Son kontrolde jandarma yalnızca bir iki kişinin kimliğine baktı. Yolculuk başlangıcında biraz kestirmem iyi oldu, sonra kitap okudum, filmler izledim, uyudum, uyandım.Tüm molalarda dışarı çıkıp gezindim. Ummadığım bir şekilde korktuğum 16 saat yerine 20 saat yolculuk çok rahat geçti. Benim süre olarak otobüsle yaptığım en uzun yolculuk oldu.

Fotoğrafları yerleştirerek düzenlemeyi yapan Berrin Cerrahoğlu'na, bu geziyi organize eden Minadiye Kaya ve Figen Süzer'e teşekkür ediyorum. Ayrı bir teşekkür de rehberimiz Yusuf İpin'e ve diğer kaptanımız Yekta'ya.

Fuat Turan

28.6.2024